

[Undervisningsministeren]

retter vores skole i pagt med den nye teknik, som vi selv har skabt.

Jeg mener, det er helt rigtigt, som flere har understreget, at dette nye fag ikke må blive for en bestemt gruppe lærere, og at det ikke må blive for en isoleret, lille gruppe af elever, og det må da specielt ikke kun blive noget for drenge. Jeg er helt enig i hele den betragtning.

Jeg er også enig i den betragtning, der går ud på, at vi må opruste folkeskolen, sådan at mange flere lærere bliver i stand til at tage datalære ind, tage EDB ind som en integreret del af undervisningen. Jeg kan oplyse, at vi som led i ungdomsprogrammet afsatte en bevilling til efteruddannelse, og den bevilling kan vi jo bruge til at lokke en endnu større indsats ud af Danmarks lærerhøjskole, som også inden for de bevillinger, man har, bør afsætte en lidt større del til dette. Alt i alt tror jeg, vi kan få en ganske massiv indsats ud af det. Jeg vil meget gerne undersøge mulighederne for at inddrage også seminarierne – og måske især nogle af de desværre lidt tomme seminarier – i løsningen af denne opgave. Den eneste begrænsning, vi har, er jo, at vi må have kvalificerede lærere. Vi må ikke sige, at nu skal det være obligatorisk alle steder på samtlige 2.000 skoler, hvis vi godt ved, at der på 700 af dem simpelt hen ikke er én eneste lærer, som kan undervise i faget. Det er grunden til, at der ikke her i forslaget siges: nu er det obligatorisk alle steder.

Der er også en anden grund. Der sidder et datalæreudvalg, som jeg synes skal have lov til at formulere sig færdig om dette her. De bliver færdige her i foråret, sådan at folkettinget kan nå at vide, hvad de kommer med, før vi stemmer om denne sag ved tredjebehandlingen.

Måske vil vi i betænkningen, måske vil vi i et ministersvar til udvalget eller på anden måde kunne få formuleret os mere præcist om, hvordan vi med størst mulig hastighed vil få dette ind i vor skole som en helt naturlig ting.

Det er utrolig glædeligt, når man tænker på, hvor negativ holdningen var til alt, hvad der hed EDB og ny teknik, for bare 8–10 år siden, at sammenligne med den helt nye holdning, der er i dag. Den holdning, som beherskede ordførerne her i dag, var nemlig, at for at vi kan beherske teknikken, må vi

kunne den. Det er den måde, vi skal gribe det an på. Det er derfor, der er kommet sådan en glædelig konkurrence blandt partierne om, hvem der kan kræve allerstørst indsats her, og hvem der kan stille de stærkeste krav om, at ingen undgår at stifte bekendtskab med dette her. Jeg vil gerne deltage i den konkurrence og sige, at det skal i hvert fald ikke skorte på indsats fra ministeriet for, at vi får gjort så meget som muligt på dette felt.

Den eneste begrænsning, der er, er jo, at det må være på seriøst grundlag, at vi må have kvalificerede lærere, også kvalificerede lærere til at undervise lærerne. Jeg gør opmærksom på, at det jo ikke er bevillinger, der hindrer os i at ekspandere langt kraftigere, end vi gør, på universiteterne; det er lærmangelen på datalogiområdet, som forhindrer, at vi går stærkere frem. Tilsvarende vil der også på seminarierne og lærerhøjskolen være begrænsninger, fordi vi ikke kan skaffe lærere nok. Det er trods alt bedre at gøre det lidt langsommere og så seriøst end at gå så hurtigt frem, at man mister respekten for det.

Jeg vil også godt have en sidste bemærkning ind ved den lejlighed. Man skal huske, at man må være faglig, før man kan være tværfaglig. Det kan ikke nytte noget, at man starter med udenværkerne, og at man begynder at debattere EDB i al almindelighed, før man overhovedet er blevet klar over, hvad det drejer sig om. Man må starte med at være faglig, før man kan være tværfaglig. Man må først have viden, så kan man bagefter bruge den til at øve kvalificeret kritik både mod samfundet og den private sektor og den offentlige sektor osv., men viden må man have, før man kan øve kritik.

Det var de principielle bemærkninger, jeg havde. Jeg tror, jeg dermed også har fået svaret på samtlige de spørgsmål, der blev stillet.

Lenger (VS):

Ministeren har selvfølgelig ret i, at det første forslag til at lette skolenedlæggelser kom fra Kommunernes Landsforening i den rapport, som mellem venner kaldes for harakiri-rapporten. Men det havde nu været rart, om ministeren allerede på nuværende tidspunkt ville have givet et bidrag til fortolkningen af lovforslaget, for at det kunne stå helt klart, hvilken rækkevidde det faktisk har. Det, som